

BORÇ TUZAKTIR

Değerli kardeşler,

İçindeki bütün servetiyle, madenleriyle bu dünya, bir kişi için çok, iki kişi için azdır. İki kişiye yetmez, bir kişiye fazla gelir. Sistemini böyle kurmuş Allah. Kimse kendi başına, kimseye muhtaç olmadan yaşayamaz. İki kişi, birbirlerine destek olup yaşamak için bir araya geldiklerinde de zor bir arada dururlar. Böyle bir düzen kurmuş Allah.

Tıpkı tavuğu solucanın peşinde, köpeği, çakalı da tavuğun peşinde koşturduğu gibi. Öyle bir düzen kurmuş. Tavuk solucan arıyor, çakal tavuk arıyor, kurt çakal arıyor, daha büyüğü kurdu arıyor. Dönüp dönüp iş solucanda bitiyor zannediyorsun, solucanın da aradığı birisi var.

Allah, öyle bir düzen kurmuş ki kendisinden başka kimse son çare değil. Son çare Allah. Ama son çare Allah olduğu halde yine ikinci insanlara muhtaç oluyorsun. Fakir de olsan muhtaç oluyorsun. Zengin de olsan muhtaç oluyorsun.

Zenginin ikinci insana, başkalarına muhtaçlığı fakirden fazladır. Zaten fakir aç yatıp uyduğu için, üzerinden çamur damlayan evinde uyuduğu için ha evi damlamış ha kapın önünü islanmış, önemi yok.

Zengin zenginliğini devam ettirebilmek için başkalarına daha muhtaç.

Biz, buradan şu dersi çıkarıyoruz; birbirimize insan olarak muhtacız. Sadece Müslüman, Müslüman'a değil, Müslüman, Müslüman olmayana, Müslüman olmayan Müslüman'a, insan olarak birbirimize muhtacız.

Yaratılmamız için bile muhtacız. Bir kişiyi Allah Teâlâ, muhtaç olmadan yarattı; İsa aleyhisselamı yarattı. O da yine anasına muhtaç olarak yaratıldı. Hepimiz, bütün insanlar annelerimize babalarımıza minnettarız; yaratılmamıza vesile oldukları için. Yaratılırken minnet altında yaratıldık zaten.

Yaşarken de görünür veya görünmez bin bir yolla yine minnettarız başkalarına. İğrendiğimiz ve görmek istemediğimiz besicinin, çiftçinin o elleriyle üretilmiş şeylerle ayakta duruyoruz aslında. Hijyenik, mijyenik at bir kenara.

İşkembenin, kan ve irinin içinden süt çıkarıp veriyor sana Allah, onunla ayakta duruyorsun.

04.58 Arapça metin var.

Ne bu, burun bükmeler, ne bu burun kıvrımlar, içtiğiniz süt, anadan içtiğinde inekten içtiğinde pisliklerin içinden süzülüp geliyor. İbret olsun diye, ders olsun diye.

Oturacak ev beğenmeyenler, oturacak koltuk beğenmeyenler, dokuz ay oturduğün evin formülünü biliyor musun? Sen nasıl dokuz ay o pislikler içinde oturdun? Ölü değildin üstelik. Aylarca orada solunum yaptın; yedin içtin.

Şimdi annenle bir sofrada oturmaya öğreniyorsun. O annenin neresindeydin otuz sene önce. Allah, bunları unutmamamızı istiyor. Onun için Kur'an sık sık bu gerçeklerle bizi yüzleştiriyor.

06.01 Arapça metin var.

'Sizi biz pis bir sudan yaratmadık mı?' O pis su çamaşıra değdiği zaman, o çamaşıra el değdiremiyorsun, parmağın ucuyla atıyorsun. Sen osun. Parmağının ucuyla değil, başka bir bezle tutmaya öğrendiğin şey, senin aslın. Ne böbürleniyorsun?

İstiyor ki Allah, aslımızı ve formülümüzü unutmayalım.

Kardeşler, bu formülün açıklımlarından birisi de ister zengin ol, ister fakir ol, ikinci insana muhtaç oluşumuzdur. Kimse tek başına ayakta duramaz. Bir kişi için bu dünya çok. Bir kişiye de az. Ne demek? İki kişi bir araya geldi mi birbirlerine muhtaç olarak bir araya geldiler mi muhakkak sorunlar çıkacak demektir.

İnsanoğlunun birbirine muhtaç olduğu en önemli başlıklardan birisi borçtur kardeşler. Zenginler de borç alırlar. Fakirler de borç alırlar. Âdem aleyhisselamdan beri bu böyledir.

Şimdi bankalar borç veriyorlar, odan önce de tefeciler borç veriyordu. Âdem aleyhisselam zamanında da başkaları borç veriyordu.

Ama borç almak borç vermek, yirminci asırda gelişmiş bir şey değildir. Sıkışan insanın sıkışmışlığından istifade etmek de yeni bir şey değildir.

Peygamber aleyhisselam Efendimiz dört bin sene öncesinden örnek veriyor. Eski ümmetlerden örnekler veriyor. Ekonomik olarak sıkışmış kimselerin, nasıl gidip; iffetlerinden, şahsiyetlerinden taviz vererek borç aldıklarından söz ediyor.

Borç almak, borç vermek, insan kadar eskidir. Bu yeni bir olay değildir. Şimdi sokak başına bir banka levhası asıldı; onlar bu işi yapıyorlar. Bundan iki yüz sene önce de her köyde, borç kim verir biliniyordu; ona gidiliyordu. Eskiden 'ağa' deniyordu, şimdi banka deniyor. Bir şey değişmedi.

Eskiden ağalar alacaklıların tarlalarını gasp eder, köyün ağası olurlardı. Şimdi bankalar da gasp ettikleri arabalar için otoparklar kiralyorlar. Eskiden ağalar bu işi yapıyorlardı şimdi bankalar yapıyorlar.

Beş yüz sene sonra da eğer dünyanın ömrü varsa beş yüz sene sonra da borç, insanlığın literatüründen kalkmayacak. İsmi değişecek. Şimdi borç yok zaten kredi var. Kredi alınıyor şimdi. Borç kalktı. O zaman ki adı da filanca diye anılacak; ama her halükarda zenginiyle fakiriyle dünya bir kişi için değil; iki kişi için de karıştırıcı oluyor.

Bu nedenle bizim Müslüman olarak Âdem aleyhisselamdan beri bir sorun diye bize gelen, borç konusunda Allah'ın ve peygamberi aleyhisselamın bize neler tavsiye ettiğini biliyor olmamız gerekiyor. Aksi takdirde tuzağa düşeriz.

Borç yiğidin kamçısıdır diyorlar ya; hem ortada öyle bir yiğit yok, hem de yiğidin kamçısı filan değildir. Bu söz İslami kökenli değil. Peygamber aleyhisselam Efendimiz Allah'a sığındığı şeyleri sayarken; sık sık sık borçtan da Allah'a sığınıyorum ağzından çıkmış.

Ashabı kiram da demişler ki; 'ya Resûlallah, yani şeytandan, afetten, Allah'a sığınır gibi borçtan da Allah'a sığınıyorsun, bu, bu kadar kötü mü?' Buyurmuş ki; 'elbette, insan borç aldı mı söz verir; şu gün vereceğim diye. Evdeki hesap çarşıya uymaz, o gün gelir onu ödeyemez, bu sefer yalan konuşur. Yalan konuştu mu Müslümanlık gitti zaten; bitti'.

Dolayısıyla borç, Müslümanlığımızla ilgili risk taşıyor. En büyük günahla bizi karşı karşıya getiriyor. Böyle tehlikeli olan bir şey, bu kadar büyük ebatta tehlike taşıyan bir kavram asla kamçı falan değildir, olduğu gibi tuzaktır.

İster adı; kredi olsun, ister destek fonu olsun, ister yardım fonu olsun; değil mi elini ikinci bir insana uzatıyorsun ve değil mi bir yere imza atıyorsun; bu risktir. Bu tuzaktır.

Sen, o borçtan dolayı yalan da konuşabilirsin, sabah namazlarını da kaçırabilirsin, hanımını da boşarsın, mafyanın eline de düşersin, iflas da edersin. Bu Âdem aleyhisselamdan beri böyledir.

Şimdi mafyanın eline düşüyorsun, beş yüz sene önce de köy ağası adamlarına dövdürtürüyordu seni. Gelip tarlanı, ineklerini, öküzlerini alıyordu. Adı değişti, İtalyan usulü mafya oldu şimdi. Adı değişti. Ağanın adamlarıydı mafyanın adamları oldu. Bir şey değişmedi.

Çünkü borç risktir. Borç, zilletir. Borç, el uzatmaktır. Bir lira için de olsa, büyük bir rakam için de olsa bunun adı el uzatmaktır. El uzatan yalvarmak için dil uzatmaya mahkûm kalır.

Bu sebeple kardeşler, borçla ilgili şeriatımızın hassasiyetini bilmiş olmamız gerekiyor.

Şimdi biz yirmi Aralık'ta ödemek üzere imzaladığımız bir senedi, çeki, verdiğimiz bir sözü; çünkü Müslüman'ın sözü her hangi bir senetten, herhangi bir noter tasdikli belgeden daha güçlüdür.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem; 'Müslüman, sözünün esiridir' buyuruyor. Verdiğin söz, elinde zincir gibidir senin. Noter belgesine, hiçbir şeye gerek olmamalıydı.

Ama ne yazık ki şimdi söz verip bir de inşallah çektik mi kurtuldun. Zaten inşallah dedin mi sen o paranım üzerine Fatiha mı okuyacaksın ne yapacaksın gitti o para. İnşallah dendi ya.

Ne kadar kötü bir şey. Bildiği bütün yeminleri okuyor, kırk sekiz hafta sonra diyor, kırk sekiz ay sonra adamı bulamıyorsun bir daha.

Bu konuştuğun sözler, her biri dağları çökertecek kadar, melekleri titreten, cinleri ürperten bu büyük yeminleri yaptıktan sonra neredesin sen? Ama önce peygamberini duysaydın sen; 'bor sıkıştırdıkça yalan konuşturur, o yüzden borç, sığınılması gereken şeydir' diyen peygamberini daha önce duymuş olsaydın, sırf mobilyayı değiştirmek için, arabanın bir üst modelini almak için komşularda var bizde de olsun diye filan eşyaya para yatırıp, borç kolik olmayacaktın.

Şimdi bir moda çıktı; yüz yirmi saat yaşayacağı belli olmayan insanlar, yüz yirmi aylığına borca giriyorlar. Torunlarının bitiremeyeceği borçlar. Aç mısın? Çıplak mısın? Ortada mı kaldın? Hayır, oturduğu daire daha geniş olacak.

Tamam, madem sen yüz yirmi ay ödeme yeteneği olan birisinin biriktirdiği yüz yirmi ay, ondan sonra al, göreyim seni. Maaşı beş yüz lira olan birisi, dört yüz elli liralık borca imza atıyor her ay. Ne yiyeceksin? Ne içeceksin? Mantıksız bir şey bu... Ya çalacaksın, ya yalan konuşacaksın, ya Müslümanların merhametinden istifade edip sadaka toplayacaksın. Her halükarda yüzü suyu dökmen gerekiyor.

Kardeşler, Ashabı kiram peygamber aleyhisselam Efendimiz'in dakika dakika, saniye saniye hayatını takip etmişler. Ve bize aktarıp, bizi de bilgilendirmişler, Allah onlardan razı olsun.

Ebu Sait el Hudri diyor ki; 'bir gün peygamber aleyhisselam Efendimiz, bir cenazenin bulunduğu bir yerde oturuyordu.' Cenaze var, cenazeyi bekliyorlar. 'Bir ara kafasını yukarı doğru kaldırdı, gözlerini kapattı. Sonra 'subhanallah, subhanallah, ne ağır şeyler indi, ne ağır şeyler indi' diye kendi kendine söylendi' diyor.

Anladık ki bir tehlikeli iş var. 'Hiç ağzımızı açmadık, bir şey sormadık, karışmasın iş diye.' Ertesi gün demişler ki, 'ya Resûlallah, dün, böyle böyle yapmıştınız, ne idi o inen şey, ne oldu, ne söyledi sana Allah Teâlâ?

Bakınız arkadaşlar, bir Müslüman'ı, yirmi Aralık'ta ödeyeceği borç ne hale getiriyor, aybaşı ödeyeceğim dediği şey bir Müslüman'ı ne hale getiriyor. Buyurmuş ki; 'borçla ilgili hükmünü indirdi Allah'. Yani borçla ilgili kararını verdi Allah. Buyurdu ki, 'bir Müslüman, Allah yolunda cihad edip, şehit olarak ölse, tekrar onu Allah diriltse bir daha şehit olsa, bir daha ölse, ikinci meydan muharebesi. Tekrar dirildi. Tekrar şehit oldu. Tekrar öldü. Üç defa şehit olduğunu düşünün bir insanın. Üzerindeki borcu ödemededen cennete vallahi girmeyecek' buyurmuş, billahi girmeyecek.

Kardeşler, bu müthiş bir tuzak. Kamçı falan değil bu. Hançer bu. Neresi kamçı bunun. Bu, hayırlı bir ey olsa Yahudi'nin finans kurumları 'ne olur benden kredi al' der mi sana ya.

Ebu Katade hazretleri bir olaya şahit olmuş aleyhissaletü vesselam Efendimiz, bir cenaze namazını kıldırmak üzere cenazenin önüne gelmiş. Sahih hadisi şeriflerden söz ediyorum arkadaşlar. İşte sahabe diyor ki, hazreti Cabir; 'cenazeyi yıkadık kefenledik, kokusunu sürdürdük, 'ya Resûlallah bu cenazeyi kıldıracak mısın' dedik, 'evet' dedi' diyor. Tam cenazenin başına geldi. Tekbir getirecekken; 'borcu var mı bu adamın' diye sormuş. Kim? Âlemlere rahmet olan. Birisi kalkmış; 'iki dinar borcu vardı ya Resûlallah' demiş. İki dinar, iki lira... 'Ben borcu olan birisinin cenaze namazını kılmam' demiş.

Neden? Çünkü Resûlullah'ın aleyhissaletü vesselam, bir cenaze namazında; 'ya Rabbi bu adama rahmet et' demesi cennete girecek demek o adamın. Hâlbuki borcu olan cennete girmeyecek. O cenaze namazını boşuna kılmış. Ebu Katade isimli sahabe demiş ki; 'ya Resûlallah bu rahmetten bu adam mahrum olmasın, o iki dinarı ben ödeyeceğim' demiş.

'Kefil misin' demiş. 'Kefilim' demiş. Geçmiş efendimiz, namazı kıldırmış. Öğle namazı vaktiymiş. Bir vakit geçmiş, 'Katade ödedin mi borcunu adamın' demiş. 'Şimdi gömük daha adamı' demiş.

Akşam olmuş; 'Ebu Katade sen o parayı ödedin mi' demiş. 'Ya Resûlallah bir gün geçmedi' demiş. Ertesi gün olmuş. 'Katade ödedin mi o parayı' demiş. 'He, şimdi ödedim' demiş. 'He şimdi bedeni soğumaya başladı' demiş. Birisi kefil olduğu halde, peygamber cenaze namazını kılmış bile olsa hâlâ bekletiliyor. Cennete girmek yok.

Şehit bile olsan, hacı filan değil; hacılık şehitliğin yanında ne ya. Hacılık, hocalık bir şey mi şehitliğin yanında?

Bir defasında Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem mihrabında ayağa kalkmış. 'Filan aileden birisi yok mu' demiş. Bir aile ismi söylüyor; filancalardan diye. Kimse ses çıkarmamış. Biraz sonra tekrar; 'ya filan aileden kimse yok mu burada' demiş.

Yine ses çıkaran olmamış. Başka bir sefer; 'ya filan aileden bir kişi arıyorum, kimse yok mu burada' demiş. Filancalardan, Ahmetlerden, Mehmetlerden... Birisi kalkmış. 'ben varım, demiş. 'O ailedenim ben' demiş.

'Niye ben iki defadır seni arıyorum, cevap vermiyorsun bana. Niye korkuyorsun ki benden, ben sizin için iyilik olan şeyleri söylerim. Bakın geçenlerde sizin aileden birisi ölmemiş miydi?' 'Ölmüştü ya Resûlallah' demiş. 'O güden beri cennetin kapısında bekletiliyor. Borcunu ödeyin o adamın' demiş.

Adam ölmüş, üç gün önce ölmüş. Gömülmüş. Kim bu arkadaşlar? O gün sabah namazını peygamberle kılmış bir adamdan söz ediyoruz. Peygamberin sahabesi bu. Hacı ağabey değil. Peygambere sahabe olmuş. Peygamber duası almış insan. Ölmüş, gömülmüş, iki gün, üç gün sonra Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem gayb âleminde onun cennetin kapısında bekletildiğini görmüş.

'Sizin sülaleden filanca adam ölmüştü ya cennetin kapısında bekletiliyor, çabuk borcunu ödeyin' buyurmuş. Demek çocukları, akrabaları o borcu ödemeseler, kıyamete kadar bekleyecek. Kıyamet günü de öyle. Ne diyor Efendimiz yemin ederek;

'Bir defa değil üç defa şehit olsa borç ödenmeden girmek yok.' Peki, kamet günü bu borçlar nasıl ödenecek?

İşte, işin berbat tarafı orası zaten. Kötü taraf orası... Neden? Çünkü Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? Borçla gelen; tarlasından borç olur, para ile borç olur, manevi borçlar olur, hak hukuk olur. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem nasıl helalleşeceğini tarif ediyor.

Ahmet'in Mehmet'e borcu var. İkisi de Allah'ın huzurundalar. 'O dünyada kaldı, gidin' demiyor Allah. 'burada helalleşilecek' buyuruyor. Nasıl helalleşeceğiz? Tek çaresi var. 'Hacı mıydın sen?' 'Hacıydım.' 'Bu adamın senden ne alacağı var.' Kurban bayramında söz verdiğin kurban parasını geciktirdin altı ay. Eziyet çekti adam. Ver haccını helalleşin. Hacı Ahmet başkasına yaptı haccı. Hac gitti.

Diğerine borç var. E beş on Ramazan'ı verin bu tarafa. Kıldığın namazları ver. Okuduğun Kur'an'ları ver. Kaldın mı ortada sen?

Kardeşler, bir tiyatro sahnesinden konuşmuyoruz. Mahşer yerinden konuşuyoruz. 'Asıl iflas budur' buyuruyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Neden?

Yeniden hacca mı gideceksin? Nerede Arafat o gün? Hacca gitmek yok. Yeniden oruç tutmak yok. Yeniden cihad etmek yok. Yeniden namaz kılmak yok. Yeniden Kur'an okumak yok. Yaptıkların gitti.

Kime gitti? Dünyada tenezzül edip selam vermediğin adamlara gitti. Hadi dosta mosta gitse can kurban yine. Gerçi orada kimsenin dostu yok. Ana baba yok ahirete. Dost yok herkes birbirinden kaçıyor, herkes birbirinin hakkından kurtulmaya çalışıyor. Öyle bir yer.

Dolayısıyla kardeşler, borç müthiş bir tuzaktır. Onunla yalan başlıyor, soğukluk başlıyor. Onunla aileler bozuluyor. Madem çalışıp ödemem imkânın var. O zaman çalış, biriktir yap. O daha akıllıca bir formül.

Her halükarda kardeşler, borca muhtacız. Zengin de olsan borç almak zorunda kalabilirsin.

Burada Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin Şu hadisi Őerifini kendimize rehber ediniyordu. Buyuruyor ki; ‘ kim ödemek niyetiyle samimi bir Şekilde borç istiyor, iŐini gücünü görürse Allah ona ödemesi için yardım eder. Kim de milletin parasını harcamak için borç alırsa Allah da onu harcar’ buyuruyor.

Sen, deyeceğin, takvimde samimi değilsen, aslında üç ay sonra deyebileceğin halde adam versin diye bir hafta sonra diyorsan; baŐta Allah’ın lanetiyle giriyorsun bu işe sen. BaŐta seni Allah harcamaya karar veriyor. Seni çökertmeye karar veriyor.

Borç insanı batırmıyor; samimiyetsizlik batırıyor. Nankörlük batırıyor. Yalan batırıyor.

Çünkü sen de biliyorsun ki üç ay sonra desen vermeyecek adam bunu. İki üç sonra filan yerden geçecek, onlar geciktirdi yoksa benim param vardı diyorsun. O da hakikaten iki gün sonra verir diye düŐünüyor. İki gün diye sana esnek davranıyor. Sonra iki ay iki sene geçiyor. Sonra mr geçiyor.

Bunun için kardeşler, önce Őuna dikkat edeceğiz.

Bir; borsuz Müslüman olmaya çalıŐacaėız. Őeriatımız yaŐam standardını yükseltmek için borç almayı caiz görmüyor. Borç, yaşamak için olabilir. Ailesiyle merdiven altında kalmıŐ, misafirlikte geçiniyorlar, oturacak evleri yok, dönecek köyleri yok. Bu insan, Şu kadar bir borç alıp bir ev alabilir.

Kirada olmak ayıp değil, günah değil; koca koca büyük Őirketler plazalarda kirada duruyorlar. Kirada diye bir insan yüz yirmi ay, takside girmez. YaŐam standardını düzeltmek için, daha kaliteli yaşamak için borç yasak. Borç, zaruretten dolaydır. Borç, yatırımdan dolaydır.

Ve kim borç yapabilir? Belli ki bugün borç yapıyor; iki sene sonra aldığı makineler servet yapacak. Böyle de borç olabilir. Badana yapabilmek için merdivenleri kaplatmak için mobilya değiştirmek için borç olmaz; bir.

İki; borç yapan bir Müslüman’ın acilen vasiyet yazması gerekiyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem borcu olan bir Müslüman’ın iki geceden fazla vasiyetsiz yaŐamasını yasaklıyor. Vasiyetin yazılacak, bir yere koyacaksın, benim burada vasiyetim var diyeceksin. Kime ne kadar borcun var bunu herkes bilecek.

; baba hariç, evlat baba dıŐındaki borçlanmalar, kesinlikle yasalar kabul edilen yollarla yapılmalı. BroŐrdeki ayeti göreceksiniz. Bin dört yüz sene önce inmiŐ ayet, Şahit tutmaktan, kefil almaktan, rehin almaktan, imza atmaktan söz ediyor.

Noterdense noterden, senetse senet, Őahitse Şahit, kefilse kefil; ‘ama biz yirmi senedir beraberiz. Geçen sen de hacca gitmiŐtik. Ayıp değil mi adamdan senet istemek’. Hiç değil. Hacı arkadaŐısın. Sonra haccına tapu koyacak, haciz koyacak haccını alacak adam. İnkâr edecek, ‘yle değildi’ diyecek.

Her halükarda yazıŐmak; Şahit gerekiyorsa Şahit, kefil gerekiyorsa kefil, rehin gerekiyorsa rehin... Borcu bu Şekilde alacağız. Baba hariç; çünkü evladın babayı mahkemeye vermesi haram bizim dinimizde. ‘Vermiyorum’ deyince ‘verme’ der evlat.

Sık sık Şöyle bir soru soruluyor; ‘baba gelip, alıp kızlarına veriyor, damatlarına veriyor, bizim ekonomimizi sıkıŐtırıyor’. Yapacak hiç bir Şey yok arkadaşlar. Benden duymuş olma,

babandan bütçeni gizle. Maaşının yarısını söyle. Yalan da haram, babadan kaçırmak da haram.

Taktik uygula; ne yapayım? Baba alır; ama yaptığının hesabını verir Allah'a, o ayrı konu. Evlat babayla mahkemeye gidemez bizim şariatımızda. 'Ne yapıyorsun baba' diyemez.

Baba zalim olursa; e cehennem ne ile dolacak. Babalarla da dolacak elbet. Evlat, babaya dilekçe yazdıramaz. Evlatlar arasında dengesizlik yapıyorsa, ondan alıp ona veriyorsa, bir evladı diğerine ezdiriyorsa Allah'ın da bir hesabı var.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki; 'evlatları arasında haksızlık yapan, bir evladı diğer evlada ezdiren balar, kıyamet gününde bir tarafları felçli olarak gelecekler, herkes görecek ki bu adamın sağ tarafı felçli.' Kıyamet günü, hastaneler kapalı, doktorlar tatilde, kimse yok dispanser yok, bir tarafın felçli gelecek. Herkes görecek, melekler görecek ki, evladının arasında adaletsizlik yapan biriydi bu.

Baba, anne hariç kimden borç alıyorsan, kime borç veriyorsan; 'ağabey şunu bir yazalım.' 'ayıp be biz kaçacağız mı?' 'O zaman kalsın.' 'Ayıp değil mi?' 'Vallahi değil.' Sonradan kavga etmek ayıp değil mi iki Müslüman olarak? Bir de hoca, bir de hacı bir de şöyle... Bunlardan iyi bu söz...

Eğer, Bakara suresinin iki yüz seksen üçüncü ayeti ayıpsa ayıp. Allah buyuruyor; 'yazın, yazın' diyor. 'Şahit tutun' diyor. Rehin al. Adamın otuz senedir biriktirdiği harçlığına; .ocuğunu evlendirecek bu parayla, hacca gidecek. 'Ağabey altı aylığına bana ver' diyorsun.

'Tamam, arabayı getir, bizim kapıya bırak bakayım.' 'Ne yapıyorsun sen ya'. Ne demek ne yapıyorsun? Sen benim emekliliğime kadar biriktirdiğime el koyuyorsun da ben senin arabayı alt ay burada tutsam burada ne olur. Ayıp değil. Ayıp olsa Allah emretmezdi.

31.59 Arapça metin var.

Sizden borç isteyene rehin isteyin buyuruyor Allah. Sen otuz milyar mı istiyorsun? Yirmi milyarlık arabayı niye koymuyorsun. İki gün sonra getireceksin zaten. Araba da iki gün sonra senin olacak yine.

Bize ayıp bir şey demez Allah. Dediyse o çok güzeldir. Sonra kavga etmekten iyidir. Sonra birbirimizin dindarlığına sataşmaktan iyidir. Sonra birbirimizin; kıyamet günü görüşürüz, haram ettim kıyamet günü görüşürüz, şöyle ettin, çoluk çocuğuna haram yediriyorsun demek daha kötü değil mi?

Baştan ciddi tutmak gerekiyor. Bizi Rabbimiz en güzel şekilde terbiye etti. En güzel hangisi ise onu bize Allah söyledi. İşte söylediği şey; 'şahit yazın' buyuruyor. İki kişi şahit oldun. Senet yazın. Hatta Allah buyuruyor ki; 'kuruşları da yazın, pul parasını falan da yazın'. Öyle diyor Allah Teâlâ. 'Ya bu kaba rakamları yazalım'. Öyle değil. Yol parası, minibüs parası filan hepsini yaz. Toplam belli olsun. Sonra kavga olmasın.

Bir başka meselemiz kardeşler, meçhul borç olmaz. Ben senden bir lira alıyorum; yirmi yedi nisan saat dörtte ödeyeceğim bunu. Borç böyle verilir. Leylekler Afrika'dan göç edince ödenecek inşallah. Gelmedi o sene leylek; gitti par. Böyle borç olmaz. Bunu mesela; bu tip bir borcu İmam-ı A'zam'ın kadı olduğu bir mahkemeye götürsen dilekçeni de almaz. Böyle bir borç yok bizim dinimizde.

Miktar kesin belli olacak, tarih belli olacak. Saat bile belli olmalı. Şu gün şu saatte... Mesela; yirmi yedi Nisan dediğinde saat beşe kadar hükmetmişse; beşe kadar ödenecek demektir. Bu şekilde tarihli, miktarlı borç alacağız.

Ve en önemli meseleye geldik kardeşler. Bizim şariatımızda borç, aynıyla geri alınır. Yüz gram; yüz gram. Bir kilo; bir kilo. Verilen borç, beraberinde menfaat getirdiği zaman geri dönerken o faizdir. Ne olursa olsun, bir kilo tuz borç aldın. Olabilir. Borç sadece para ile değil. Aynı eşyadan da bor olabilir.

Bir kilo tuz aldın. Bir kilo yüz gram götürdün; yüz gramı faizdir onun. Ha bankadan aldın faizi ha komşunun teknesinden tuz aldın. Bir ton buğday borç aldın. Bir tondur vereceğin şey. Aynı buğdayın bir tonunu verirsin.

Fazlalık veya menfaat getiren şey, faizdir. Menfaat nasıl getir? Mesela; bin dolar ben senden borç alıyorum. Ama sende o arada 'tapu dairesinde şu işi gör tamam mı yoksa ben o işle uğraşacaktım diyorum. Bin doları bir ay sonra alacağım senden fazlalıksız; ama iş gördürtüyorum sana ben.

Verdiğim borç karşılığında menfaat elde ediyorum. Bu menfaat para değil; ama ayakçıya verildiğinde yüz dolar yapıyor o iş. Ben yüz doları becerip cebime koydum bu arada bin yüz dolar almış oldum senden. Ama haram olmasın diye dolar olarak istemedim bu da haram.

Ölçümüz şu; ne verdiysen, tarihinde aynı şey geri alınacak. Gecikme olursa, bu gecikme nasıl? Mesela; yirmi yedi Nisan'dı, yirmi yedi Ekim oldu, yirmi yedi Aralık oldu. Diğer yılın yirmi yedi Nisan'ı oldu; gidiyor.

O para hala yirmi yedi Nisan'da gelecek yirmi yedi defa yirmi yedi Nisan geçmiş aradan. Geri nasıl alacağız? Ayı parayı geri alacağız. Aradaki işkence ne olacak? Dua et hacı filan olsun o adam. Onlar işe yarar. Gerisi ahirette alınacak. Gerisi ahirette alınacak.

Ancak aynı eşya da bu durum böyle olmayabilir. Yani söz konusu arabaydı, arabayı almıştı. Araba gibi bir şeydi. Aynı model arabayı şimdi alabiliriz. Aynı çapta bir araba al. Ama para olan şeylerde fazlalık zaman aşımından kaynaklanan yani zamana ücret takdir emek haram arkadaşlar.

Faiz de bu zaten. Faiz ne demek? Paraya, zaman aşımından dolayı realiter bir değer koymak demek. Değer koyuyorsun paranın üzerine. Üçü dört yapıyorsun. Dördü beş yapıyorsun; geçen iki günden dolayı. Haram dediğimiz şey budur buna da dikkat ediyoruz.

Bir başka meselemiz kardeşler; gerçekten bir Müslüman aldığı borcu ödemeyecek durumda ise ve gerçekçiye burada ve bu bir bu zaruretten kaynaklanan borçlanma idiye eğer, alacaklının sıkıştırması hakkıdır.

Şu kadar ki; hakkıdır şu demek. 'Ben kardeşim paramı isterim' demesi günah değildir. Şu kadar ki borçlu, fiilen satacak bir şeyi yok, ikinci borç alacak bir kimsesi yok, gariban birisi ve belli ki sana borcunu ödemek için bir harama bulaşacak muhakkak. İffetle oynayacak. Veya gidip faiz alacak. Alacaklının sıkıştırması haram bu takdirde.

Alacaklı bu durumda harama girmiş olur; ama borçluda sekiz saat çalışıp evde oturuyorsa yine alacaklının sıkıştırma hakkı var. Madem borcunu ödeyemiyorsun, git dört saatlik ek iş daha bul. Borçlunun uyumaması gerekiyor. Borçlunun lüks tüketim maddesi kullanmaması

gerekiyor. Borçlu evine et almamalı. O kıyma ile idare etmeli. Yani görmeli ki Müslümanlar, borcundan dolayı bu adam eziklik hissediyor.

Beyefendinin borcu var Haziran ayında yok. Neredesin? 'Çocuklarla bir hava alalım dedik Antalya'da'. Bu adamı havasızlıktan boğuyorsun burada. Sen hava almaya gittin.

Peki, bu durumda Müslüman'ı mahkemeye vermek caiz mi? Yüzde yüz hak alacak demek. Hemen mahkemeye. Müslüman işte; 'şeriat mahkemesi mi bu, nasıl beni şikâyet ettin?' derse? 'Sen, şeriat parası mı aldın, dinar mıydı aldığın para' alırken Amerika'nın dolarını aldın. O zaman İslam yoktu ortada. Şimdi ben seni avukata teslim ettiğim zaman; 'var mı Müslüman'ı yabancılara teslim etmek' diyorsun. 'Yok, kardeşim de o Müslümanlar arasında'.

Müslüman'ın parasıyla oynamak var mı? Başkalarının kazandığı alın teri paraları sen kullan diye mi Allah onlara verdi?

Bir insan, ne zaman borç alır? Ailesinde büyük bir afet olmuştur, evi yanmıştır, sel görmüştür, çocuklarını tedavi edecek harçlığı kalmamıştır. Buna sadaka bile verilir ayrı bir konu. Zekâtta bile Allah böyle pay verdiriyor borçlulara. Zekât da bile hakları var.

Ama sen hava almak için Antalya'ya gittin yirmi gün. Burada seni, alacaklı adamlar bekleyip duruyorlar. Beyefendi bir de trafik kazası olur diye uçakla gidiyor. 'Çok kaza oluyor bu ara' diyor. O adamı batırdın sen.

Yani burada arkadaşlar, herkes kendi tarafından İslam'ı çekiyor. Sıkıştı mı 'İslam'da böyle yapmak var mı?' Senin yaptığın İslami mi? Sen Ashabi kirama uygun bir iş mi yaptın?

Her halükarda borçlunun titiz davranması, yemesi içmesini kısırarak, taksitlerine dikkat ederek yaşaması gerekiyor.

Böyle bir afet gelirse başına, karşısındaki mü'min de nihayet insan; ama sen laubalilik edersen; şurada tatil burada eğlence, çocuğuna araba almak gibi ondan sonra senin para aldığın insan işçisine ücret ödeyemiyor. Onun borçları sıkışıyor. Bu ciddi bir vebaldir.

Hiçbir sakınca yok. Mahkemeye de müracaat ederiz. Yasal olmayan işleri yapamayız tabi. Mafyaydı falan; bunlar caiz şeyler değil.

Şimdi ne hale geldik ki; on sene önceki borcu konuşuyoruz; çatladın mı kaçtık mı inkâr mı ettik buradayız' diyor. İnkâr etsen biz de işimize bakardık hiç yoktan. İnkâr et kurtulalım. Şeriatımızın koyduğu ahlak anlayışına bakalım bizdeki uyguladığımız ahlaka bakalım şimdi.

Bu bir afet kardeşler. Kimsenin sözüne güvenilmez oldu. Ben şahsen şöyle düşünüyorum; aynı bu verdiği gününde borcunu ödemeyen bir de tenezzül edip, 'kardeşim ya benim sana yirmi yedi Nisan demiştin bana bir ay daha müsaade et diyen; o zaman Allah Teâlâ ne buyuruyor biliyor musunuz? Benin rahmetimi isteyen ona müsaade etsin' buyuruyor. Allahu Ekber ne kadar hoş bir şey.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem; 'kim arşın gölgesinde gölgelenmek istiyorsa 'borcumu ertele' diyenin borcunu ertelesin' buyuruyor. Ödüle bak sen. Ne hoş bir şey. Ama Müslüman da görecek ki bu hep kıvraniyor, dertler de başına geliyor.

E sen kampanya üstüne kampanya, model üstüne model, borçla akraba olduk kardeşim, 'kimin çocuğusun', 'borç abinin çocuğu'... Çocuklarımız, borçlu babanın çocuğu doğuyorlar.

Kampanya, kampanya; kampanya değil kampara onlar. İhtiyaç yok; 'kampanya var kaçırmayalım dedik' diyor.

Biz, mü'min olarak kardeşimize yardım etmek isteriz. Keşke onun borçlarını toptan yok edebilsek.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki; sahih bir hadisi şerif bu. İsrail oğullarından adamın biri tüccar. Tezgâhtarlarına tembih etmiş. 'Öyle borcu sıkışanların borcuna bakmayın, almayın gitsin, bakarsınız Allah da bizi öyle yapar' demiş.

Efendimiz buyuruyor; bu Allah'ın o kadar hoşuna gitmiş ki Allah da meleklerine söylemiş; siz de onu sıkıştırmayın' buyurmuş.

Tamam, öyle böyle. Sen rahmet göster kullarına, Allah da sana rahmet gösterecek.

Peygamber Efendimiz aleyhisselam başka bir örnek veriyor; adamın birisi Allah'ın huzuruna gelecek diyor. Ahmet bin Hanbel'in Müsned'inde geçen sahih bir hadisi şerif.

Borçlarını ödeyemediği için adamın haccı gitmiş, sevapları gitmiş, sıfır adam. Allah huzuruna çağırıyor bunu; 'kulum bilmiyor muydun sen, bu borçları aldın, insanların borçlarını sana kelepür yedirmem. Ve bunlara karşılık olarak senin ibadetlerini alacağımı bilmiyor muydun' diyor.

'Biliyordum ya Rabbi' diyor. 'Niye ödemedin bu borçları peki' diye soruyor. 'Niye ödemedin de şimdi önümde boş duruyorsun?' kul o zaman der ki diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem; 'ya Rabbi sen de biliyorsun ki herkes gündüz çalışırdı ben sabaha kadar çalışırdım, borçları ödeyeceğim gün malım yandı ödeyemedim, yoksa ben niyetliydim borcumu ödemeye' der.

Allah Teâlâ buyurur ki; 'ben şahidim sen ödeyecektin.' Sonra emreder meleklerine; 'bu kulumun kaybettiklerini geri verin, koyun cennetime.'

Neden? Allah görüyor ki kardeşi, herkes akşam paydos edip işe gidiyor, sen inşaatta hala çimento taşıyorsun, borcum var diye, çocuklarıma kula hakkı yedirmeyeyim diye. Korkma kardeşim, Allah Rahimdir. Ama Allah görsün seni kıvrandırken. Tatilde görmesin sen, kampanya peşinde görmesin seni.

Borcun senin çanağını aşmış, sen züccaciye dükkânında al beğeniyorsun. Zaruri olmayan şeylere harca yapma. Yeteri kadar çalış. De ki; 'çocuklar, ampulü fazla açmayın, kombiyi fazla açmayın, bir odada ısınalım borcumuz bitinceye kadar de. Görsün seni Allah. Bak o zaman nasıl rahim bir Allah'ın var senin.

Kardeşler, tek anlamıyla borç kul hakkıdır şehitlik falan bunu kapatmıyor. Allah bize zulmetmiyor. Evet, Rabimiz, 'illa borcunuzu ödeyeceksiniz' demiyor. Bizde samimiyet görse her şey dümdüz olacak.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem enteresan bir örneği var kardeşler. Buhari'de sahih bir hadisi şerif bu. Hepimize ibret olsun. Bunu kulağımıza küpe edelim kıyamete kadar. Şu insanlık neler görmüş.

İsrail oğulları zamanında yaşanan bir olay. Yani dört binesine önce. Adamın birinin acil paraya ihtiyacı olmuş. Adam, hadisi şerifte anlatıldığı kadar Eminönü ile Üsküdar kadar bir

yol gitmiş. Adam, Eminönü'nde oturuyor. Üsküdar'da birinden borç almaya gitmiş. 'Böyle böyle acil bir durumun var. Bana borç verebilir misin' demiş. Yer Eminönü değil; ama ben anlaşılın diye böyle diyorum.

O da; 'şahit getir' demiş. 'Kimseyi tanımıyorum burada benim şahidim Allah' demiş. 'O zaman rehin, kefil bir şey ver' demiş. 'Kefilim de Allah' demiş. 'E madem Allah, ne istiyorsun' demiş. 'Bin dinar' demiş. Çıkarmış bin dinar vermiş.

'Ne zaman vereceksin' demiş, 'filan gün' demiş. O evine adam da işine gitmiş. O filan gün adam Eminönü'ne gelmiş. Gemi bekliyor. Karşıya geçecek, borcunu ödeyecek. Hazırlamış borcunu. Fırtına var diye gemi gelmemiş. Ya ben ne yapacağım adama Allah'ı kefil gösterdim, şahit istedi Allah'ı şahit gösterdim. Ya bu şahidi yalancı çıkarırsam iş kötü' demiş, gitmiş oradan bir kütük bulmuş.

Kütüğü kesmiş ortadan. İkiye bölmüş. O bin dinarı içine koymuş. Bağlamış kutuyu sahih hadis okuyorum kardeşler. 'Allah'ım demiş, ben seni şahit gösterip borç istedim adam da kabul etti. Seni mahcup etmek istemem' demiş, atmış kutuyu.

Diğer adam da karşıda bekliyor. Gemi gelecek, borcunu getirecek adam diye. Bekliyor, bekliyor ki gemi yok. Gemi fırtınadan dolayı çıkmamış. 'Eyvah' demiş, 'adam bizi kandırdı'. 'Nasıl gideceğim şimdi eve, iş yok güç yok'. Orada bir kütük görmüş, 'bari boş gitmeyeyim, şu kütüğü götürüyüm de hem yakarım odun olarak diye düşünmüş. Almış kütüğü.

Vurmuş baltayı, bin dinar çıkmış. İçinde de bir mektup çıkmış. 'kardeşim ben sana Allah'ı kefil gösterdim, gemi gelmedi getiremedim, üzerimde durmasın dedim, attım denize' demiş. Adam da; 'elhamdülillah, ne güzel bu' demiş.

Bir zaman sonra bir bin dinar daha bulunca gemi bulup karşıya geçmiş, o adamı bulmuş. 'selamünaleyküm' 'aleyküm selâm' 'kardeşim, sana benim borcum vardı, o gün gemi bulamadım ödeyemedim o paraları' demiş. 'Senin şahit ödedi paraları' demiş.

Arkadaşlar, bu Allah'tır. Kefil et. Lakin şunu da düşün ki; kırk defa vallahi billahi demiştin sen yirmi yedi Nisan derken. Ne demek vallahi? 'Allah şahidim oldun, kefilim olsun' demek. Kimi yalancı çıkarıyorsun?

Ne kadar fark var iki şey arasında? Sen samimi misin? Hakikaten gemi bulamadığın için mi ödeyemedin? Ya Allah büyüktür sen merak etme. Kütükler dile gelir o zaman. Ağaclar konuşur. Allah kefil, korkma. Allah, rahim.

Ama sen en başa yalan konuşmaya başladın. 'Bizim hesaba yatmamış, bir sıkıntı oldu herhalde, sabahleyin ödenecek' diyor. Madem sabah ödenecek banka bekler seni iki saat. Ne sabahı ya? Zifiri yalan söylüyor adam.

Kardeşler herhangi birimiz, cünüpken abdestsiz namaza durmaktan nasıl korkutuyorsa kul hakkından öyle korksun. Çok tehlikeli bir şey bu. Şehit bile olsan ödeyinceye kadar cennet yüzü görmeyeceksin kardeşim.

Burada çok önemli bir sorun daha var. Evlatlar babalarının borçlarına vefa göstermelidir kardeşler. Yasalar seni sıkıştırmıyor olabilir. Reddi miras yaptım kurtuldum, banane ya diyorsun; öyle değil.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, evlatlığın en önemli görevlerinden birisi olarak babanın borcunu ödeyeceğiz. Peki, yıllarca biz nasıl ödeyeceğiz?

Yıllarca baban seni doyurduğun için yaşadın zaten. Yıllarca sen taksit öde zararı yok. Allah sana ecir olarak yazar. İnsan babasının cennetin kapısında beklemesine razı olmamalı. Böyle merhamet ve vefa gösterirsen sen de babasın. Sana da çocukların öyle yapar.

'Zaten ağabeyimle onlar ortak bina yapmıştı. Sonra ortak binayı beraber yediler'; bırak o malzemeleri. Kaç gün yaşadılar. Gördün ki üç gün sonra bırakıp gittiler. Sen de üç gün sonra bu malı bırakıp gideceksin. Ebediyen Allahtan cennet al karşılığında. Cennetten zarar yok kardeşler. Ama dünya yatırım yapanların boşuna yatırım yaptığı bir şey.

Allah kula muhtaç olmaktan hepimizi muhafaza buyursun. Kula muhtaç olma; ama Allah da Rahim'dir. Onun rahmetinin sınırı yok.

Kul, baban da olsa, anan da olsa iş paraya bindi mi soğuyor. Para, mal, bunlar insanlığımızı dindarlığımızı baltalayan şeyler. Allah kula muhtaç etmesin. Eğer muhtaç ederse mahcup etmesin.

Çaremiz yok illa bir gün muhtaç oluruz. Ama mahcup olmadan, yüzü suyu dökmeden ödemeye gayret edeceğiz.

Burada kardeşler, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bir hadisini unutmayacağız. 'İktisat eden huzurlu yaşar' buyuruyor.

Bunu hiç kimse unutmasın. Bilhassa hanım kardeşlerimiz, özellikle evlerinin israf merkezi olmaması için en büyük hizmeti yapmalıdırlar. Koltuğumuz var niye değiştiriyorsun ki bunu.

Hem ben hanımlara tavsiyede bulunayım; koltuk moltuk eski olursa, görümcen de gelmez, rahat edersin. Böyle yeni mobilya falan aldın mı onu görmeye gelirler. Börek yapacaksın, çay yapacaksın, bir de soracaklar, 'bunu niye buraya koydun, şu daha iyisini almıştı' diye.

Koltuk yamalı olsun kayınvaliden de gelmez, görümcen de gelmez, daha ne istiyorsun. Yani kardeşler kampanyalar hayır kampanyaları değil. Ne hale geldik kardeşim, Allah fakirim diye umreyi bana farz etmemiş, haccı farz etmemiş, kurbanı farz etmemiş. Nereden çıkmış taksitli umre, taksitli hac.

Bir Müslüman Kâbe'ye gidiyor, tavaf edecek, beş sene sonra ödeyeceği borç biriktirmiş, Kâbe'den dolayı. Allah borçlunun şehitliğini kabul etmiyor bu hacca gidiyor. Evet, bu hacda sıkıntı yok. Akıllı yatırım değil bu. Makul bir şey değil.

Korkarım şimdi taksitle Kur'an okutma da başlayacak. Hani hocalar ölümlere para ile Kur'an okuyorlar ya, yanlarında pos kartı götürüp... Herhalde cenaze sahibi de sıkışık ya, cenaze sahibi o gün. Sıra ona geldi zaten. Ne yapalım borçla akraba olduk ya borç abinin çocuklarıyız.

Hayır, böyle değil kardeşler. Müslümanlar ayağını yorganına göre uzatacak. Huzur içinde dengeli yaşayacak. Bu halı da olsa üzerine basıyorsun; üzerine basmak için aralı bir şey verir mi ya. Eski karton olsa onun da üzerine basarsın. Üzerine basmak için değil mi bu ya

Kafanın üzerine koysan her sene yenilenmesinde fayda var. Halı dediğin ayağının altında duruyor. Fani şeyler de ebedilik aramayalım kardeşler. Yani bu bayanların suçu değil ki.

Almam de, alma halı. İstesin dursun, alma. 'Git sen imzala' de. Bakalım imzalayacak mı o senetleri?

Her halükarda Rabbimizin huzuruna bir insanla ibadetlerimizi paylaşmak için çıkmayalım. Çünkü Allah'ın sana merhameti var; ama diğer kuluna da merhameti var. O da diyor ki; 'ben şunun yüzünden, şu kadar para kaybettim' diyor. 'E ben şu kuluna çok acıdım' demiyor Allah. Ne diyor?

'Bana ait suçlarla gelin, ben Rahim olanım' diyor. Ama birbirinize ait suçlarla bana gelmeyin' buyuruyor.

Kardeşler, şunu unutmayınız. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem âlemlere rahmetti. Onun bastığı yerler, altından değerliydi. Lakin vefat etmeden önce ne buyurdu? 'Bende alacağı olan var mı? Rabbime huzurlu gitmek istiyorum' buyurdu.

Bir hadise var arkadaşlar, onu da konuşalım ki inşallah meclisimize şefaet gelsin.

Bir gün Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem başka bir Müslüman'ın ihtiyacını görmek için başka bir köylüden borç almış. Alıp başkasına verecek. 'Ne zaman vereceksin' demiş. 'Filan gün' demiş. O filan gün gelmiş,

Adam mescide gelmiş; 'ya Resûlallah benden aldığı hurmaları unuttun mu' demiş. Efendimiz kendisi için almamıştı zaten. Kendi adını kullanarak aldı. Efendimiz aleyhisselam da; 'biraz bekle bir şey buluruz' demiş. 'Ben almadan gitme' demiş. Biraz bekle diye rica ediyor.

Peygamber de olsan alacaklının önünde eziksin arkadaşlar. Velev ki peygamber ol. Adam da bağırmaya başlamış. 'Bir de peygambersin sen böyle yaparsan millet ne yapar.' Ömer de orada düşünün; adam böyle bağırıyor. Ashabı kiram ayağı kalkmışlar; 'edepsiz sen ne yapıyorsun, nerede konuşuyorsun?'

Ashap onun hurmasına değil canına kefil canına. 'Bir taneniz benim için ölün' dese kırk can çıkacak önüne. Adam bedevi. Ashabı kiram, adama 'biraz dışarı çık' demeye getirmişler.

Arkadaşlar, arkadaşlar, kardeşler, kardeşler, her türlü peygamber, âlemlere rahmet nasıl oluyor. Dönmüş ashabına buyurmuş ki; 'size ne oluyor? Haklıdan yana tavır koysanıza' buyurmuş. 'Haklıdan yana tavır koysanıza' demiş.

Peygambersen peygamber. Gününde ödeseysin.

Havle isimli bir kadın var. Birisini ona göndermiş. 'Bana, bizim hurmalarımız gelinceye kadar hurma veriri misin' diye rica da bulunmuş. Kadın da; 'ya Resûlallah, sana canım anam babam feda olsun' demiş. Doldurmuş hurmaları, göndermiş.

Sonra adama çuvalı göstermiş. 'Hurmaların burada mı' demiş. 'Burada' demiş. 'Gel bir de yemek yedireyim' demiş. Yemek yedirmiş, adam da; 'Allah razı olsun' demiş.

Sonra Ashabı kirama dönmüş; 'bakın' demiş, 'bir ümmetin içinde kimsesizler, garipler, istedikleri gibi hakkını alamıyorlarsa o ümmetin hayrı yoktur' buyurmuş. 'Bu aslında iyi bir adam' buyurmuş, 'bakın dua etti giderken'. Hadisi şeriften söz ediyoruz kardeşler.

Haklıdan yana tavır koysana, peygamber diye onu destekliyorsun. Öyle değil.

İnşallah hepimiz için ders olur. Ve ibret olur. Allah kula muhtaç olmaktan hepimizi muhafaza buyursun.

Velhamdu lillahi Rabbil Âlemin...